

JID20-13
SLÁSKOU

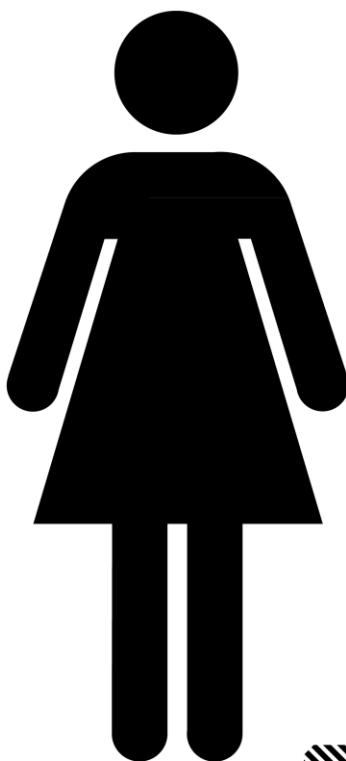
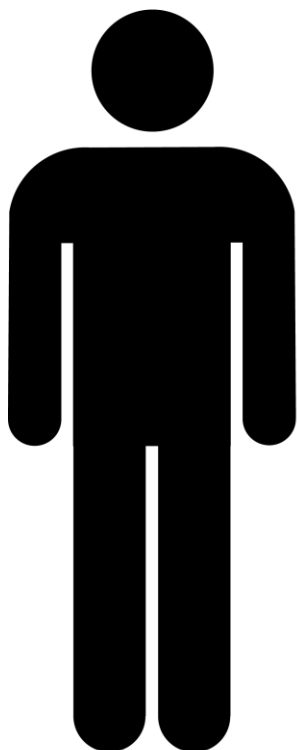
FESTIVALOVÉ NOVINY

REGIONÁLNÍ POSTUPOVÁ PŘEHĹÍDKA STUDENTSKÉHO DIVADLA

#2

15. 3. 2013

JID.SLUNCEWEB.CZ

JID20-13
SLÁSKOU

Úvodník

Růžové komando se vřítilo ve čtvrtek 14. 3. ráno v 8.00 hod. do DIODu. Začalo tu úřadovat, aby se všechny prostory proměnily v růžový ráj lásky, do něhož poprvé vstoupili studenti Gymnázia Jihlava. V sále se setmělo a kdo čekal, že se na jevišti objeví sličné baletky ze ZUŠ Jihlava, které vždy zkrášlovaly začátek festivalu, nebo samotní organizátoři s nějakou svou improvizací, tak byl jistě mile překvapen. Na bílém plátně se totiž objevila projekce, která diváky provedla logikou a smyslem našeho letošního loga – pluska a srdíčko – s láskou. Za zvuku písně All you need is love od Beatles se pomalu logo osvětlovalo, aby bylo nakonec celé pohlceno neonem a nápisem JID 20-13.

A tak jsme započali 12. ročník. S růžovou v zádech, na zádech, před zády...

Alena Mikulíková

Glosa dne

Růžové komando pobíhá sem a tam. To není žádná detektivka, to je jen popis organizační jednotky JID 20-13 osáčené do růžového stejnokroje. Vždyť celý JID je letos s láskou, ke které růžová přece patří. A proč pobíhá? Protože se snaží připravit vše tak, aby se to do začátku stihlo. Jenže to pobíhání nekončí ani po začátku. Až tak kolem 15. hodiny se vše dává nějak do klidu, usazuje. A tak růžové komando už nepobíhá, jen se mírnými pohyby svých údů snaží všem divákům a účastníkům vyhovět v jejich přáních.

Alena Mikulíková

DS Spoušť – Poslední vzpomínka

Recenze

Autorskou hrou Poslední vzpomínka zahájil divadelní soubor Spoušť 12. ročník Regionální postupové přehlídky studentského divadla JID 20-13.

Zavedl nás do posmrtného prostoru očiště. Ale ne jen tak ledajakého. Do očiště, který je ve skutečnosti prádelnou lidských skutků a celých jejich životů. Každý mrtvý dostane svůj koš „špinavého prádla“ a po vyprání dostává šanci napravit tu poslední vzpomínku, která rozhodne o tom, jestli se dostane do nebe, nebo do pekla.

A tak jsme svědky toho, jak mafián ušetří svého přítele, a místo toho si život bere sám nebo jak se zpěvačka vzeprě vůli své matky a volí raději lásku než slávu. Oba se tedy díky údržbáři dostávají do nebe.

Poslední příchozí do očiště a zároveň poslední, komu se „vypere prádlo“, je profesor. Neuvědomí si chybu, kterou udělal, a své dceři ničí život. Údržbář jej posílá do pekla, které symbolizuje sovětský památník.

Velmi originální nápad ztvárnění očiště jako prádelny byl obohacen například tancem špinavého prádla nebo odcizeným vystoupením přesné kopie současné popové zpěvačky. Bohužel postupně se napětí i zábavnost začaly vytrácet a konec téměř bez povšimnutí vyšuměl. Mírnou selekcí textu získává hra na dynamičnosti a poutavosti. Rozhodně stojí za to ji vidět.

Každá facka vtáhne do děje

Rozbor

Porota při rozboru nebyla vůbec mírná. Páni porotci především inscenaci vytýkali její přílišnou doslovnost. Přes mnoho vysvětlujícího textu, který byl až příliš didaktický, nezbylo místo na náznakové prvky a tu pravou divadelnost.

Chyběla tomu fyzická akce, která by vtáhla do děje. Následně to Petr Christov ilustroval tím, že uštedřil Miroslavu Ondrovi pohlavek a řekl, že stejně tak, jako nás jeho čin zaujal, tak i jeho na moment vtáhla facka v inscenaci do děje. Nebyli spokojeni ani s přechody, které jim připadaly zdlouhavé a komplikované. Zbytečné jim přišlo i převlékání kostýmů, které podle Michala

Zetela mohlo být klidně viditelné a přiznané. Kritizovali nevhodnost různorodosti použitého jazyka i určité zmínky v textu, které působily zmateně a nelogicky. Vadilo jim, že díky velkému množství textu se nedozvídáme, co je důležité, protože vše, co je řečeno, působí důležitě a nic tak není zdůrazněno.

tě a nic tak není zdůrazněno.

I přes velmi odvážné a často trefné výhrady Míry Trávníka (člen DS Spoušť) ke zmíněné kritice, nakonec z celého hodnocení vyplynulo, že se hra porotcům sice nelíbila, ale i přesto děkují za snahu.

Kačík (Kačka Málková)

Pů – jdem spolu na půdu

Recenze

Začínáme na půdě plné „pozitivní energie“, připraveni spáchat sebevraždu. Průvodcem je nám parta přátel, která nám s úsměvem vysvětluje, že smrt je to správné řešení. Formou pořadu pro děti nám vyprávějí příběhy medvídky Pů, jehož přátelé jeden po druhém „odejdou domů“ – Ijáček a Tygr se topí v řece, Pů zabíjí Prasátko a ten se nakonec při expedici oběsí na popravčí smyčce.

Ze začátku hra krásně plyne, zvířátka radostně umírají a sál se baví originálním černým humorem souboru. Je však nutno poznamenat, že po smrti třetího zvířátka se už sál začíná nudit a zadní řady si mezi sebou nepokrytě povídají. Když Pů po půlhodině visí oběšený a jeviště se zhasíná, slyším z publika spousty úlevných výdechů. Ano, reakce publika mi docela hodně vadila, ale musím říct, že jako většina sálu bych uvítal, kdyby zvířátka umírala rychleji a už se nevracela.

Rozbor

A co k Půvi řekla porota? Jako první se slova chopil Michal Zetel, který velmi ocenil cynismus představení, ale vytkl fakt, že tempo hry poměrně záhy upadá. Přiznal se, že se po návratu Ijáčka na scénu začal nudit a že ho zklamalo, že zvířátka nezemřela rychleji. Na tom se shodla celá porota. Nakonec také ocenil využití prádelních šňůr a ostatní „veteše“.

Petr Christov ocenil ledabylé ztvárnění maňásků, ale na druhou stranu vytkl souboru, že s ledabylými loutkami hráli málo lhostejně: „Když už to máte na háku, mějte to na háku pořádně.“ Svůj příspěvek zakončil slovy: „Loutky jsou fajn.“

Miroslav Ondra se hned na úvod přiznal, že se ztrácí v propojení dějů, a vyjádřil lítost nad tím, že příběh nekončí tam, kde začal – na půdě.

Honza Čech

Kočovní filosofická divadelní společnost – Tlachapoud

Recenze

Divadelní společnost, která vznikla a funguje jako předmět pod Katedrou filozofie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, přijela z Brna se svou volnou variací na Alenku v říši divů.

Ocitáme se v doktorandské pracovně. Doktorandi polemizují nad anotací pro svého profesora a přou se o to, zda-li to udělat a jak, či zda-li se na to nevykašlat a jít na pivo. Zvítězí varianta B, bohužel někdo anotaci napsat musí, nakonec volba padne na Čendu.

Ve chvíli, kdy se začne soustředit nad anotací (hlavně, aby byla vtipná), objeví se skrze zrcadlo dívka s králičími oušky. Zatáhne Čendu do světa za zrcadlem a začnou se dít věci.

Čenda se dostal do země, kde vládne zlý tlachapoud, který adoptoval dceru jím vězněného a chce si ji vzít za ženu. Všichni se tlachapouda bojí, protože nejen to, že je „dobrotivý“ diktátor a hrůzovládce, ale násilím mění ustálené zvyky a pojmy. Takže například čaj o páté je v půl šesté a podobně. Nakonec však Čenda království zachrání, tlachapouda zničí, princeznu vysvobodí a vše je tak, jak má být.

Zdalo by se, že to je obyčejná pohádka o princezně, králi a zlé příšeře, ale to by nebyla filosofická společnost, aby tam nebyla „trocha“ toho filozofování. A tak jsme se za celou hru dočkali celé řádky filozofických fórků typu – „Neber ji vážně, ona je přece z ústavu estetiky a

sdužený uměnovědy.“ A nebo se místo s kloboučníkem setkáváme s šapeličníkem.

Divákům, kteří se běžně nepohybují ve filozofickém prostředí, může být humor KFDS trošku cizí, nicméně jejich hra byla pro mě, studentku FF, docela zábavná. Je pravda, že výběr hudby na přestavby nebyl úplně vhodný, ale pokud se hudební doprovod změní a představení se celkově trochu zrychlí, myslím si, že nejen pro studenty FF může být příjemným zážitkem.

Rozbor

Porotci na začátku rozboru hned zmínili, že se jim líbí, že KFDS hraje a přenáší to, čemu rozumí, a to, co je baví. Přesto vzápětí přiznali, že je to příliš nezaujalo a nebavilo. Michal Zetel dokonce použil spojení - tak hrozně mě to nebavilo, že bych se radši zabil.

Souboru také bylo vyčítáno, že celá inscenace působí spíš jako sled laciných filosofických vtípků (trochu jako filosofický Kameňák).

Porotci souboru radili, že by hře prospělo intenzivní zkrácení či dokonce úplná změna formy. Michal Zetel navrhoval 3minutový „skeč“. Podle něj má celá inscenace problém s načasováním, rytmem a dynamikou. Některé vtipy jsou dobré, ale díky špatnému načasování ani nemají šanci vyznít.

Problematická porotcům připadala i přestavba s blikajícími světly a psychedelickou hudbou, která prý způsobovala i bolest hlavy.

Nakonec to shrnuli tak, že jim připadá, že se společnost baví jen tak pro sebe, ale neumí to dostatečně prodat. Poradili jim, že by určitě pomohlo profesionálnější vedení.

Z následné debaty s diváky však vyplynulo, že se představení líbilo, a i když některé filozofické narážky nepochopili, tak je to bavilo.

Kačík (Kačka Málková)

DS Negatyv-Eva a Vašek jedou na riviéru X

Recenze

Na styl tohoto souboru jsme si už za léta, co jezdí na JID, zvykli. Punk, rece-se, absurdita, nekonvenčnost a zábava – to jsou slova, která charakterizují tyto kluky. Dneska předvedli představení, u kterého se určitě každý pobavil. Využili

plátna, umělé krve a zdouhavého stěhování kulís, které je pro ně ostatně typické. S divákem si celou dobu hráli a vlastně si z něj i trochu utahovali.

Celý děj se motá okolo baletního mistra, který pravděpodobně zemřel na včelí bodnutí. Z pitevny byla odcizena jeho hlava. Kdo ji ukradl? No kdo jiný než revizor. Spolu se svým kamarádem – také revizorem, vezou hlavu metrem k moři, neboť baletní mistr před každým vystoupením tvrdil, že by se k němu hrozně rád podíval. Dva ne zcela duševně zdraví revizoři se rozhodli, že mu jeho přání splní alespoň posmrtně. Cestou, jak už to tak občas bývá, zabijí pro radost pár lidí a komunikují s mrtvým baletěákem. Když zjistí, že po nich pátrá policie, mají radost. Vše končí happy endem, neboť hlava se i s úchylnými revizory dostane k moři.

Rozbor

Porotci Negatyvákům vytýkali hlavně zdouhavé a nepotřebné stěhování kulís – jednomu se líbilo, druhému zase ne. Vyčteno také bylo, že „kluci mluví jako prasata“, kterým často není rozumět, zvlášť když se otáčejí k divákovi zády. Porotci také podotkli, že cílem tohoto představení bylo „udělat bordel“ – jeviště po představení díky umělé krvi a jídlu vypadalo opravdu komicky. Hra podle porotců působí úmyslně „odflákle“, s čímž souhlasím. Právě tento prvek mě a mnoho diváků na Negatyvu baví. Porota se shodla, že se jí Negatyv líbí, ale rádi by u něj zažili něco nového, a doporučili obrazy vyčistit.

No a proč se představení jmenovalo Eva a Vašek jedou na riviéru X? No prostě PROTO!!!

Rozhovor s J. Škrdlou – Divadlo T.E.J.P. a Divadlo DIOD

Na minulém ročníku JIDu jste pro diváky připravili lahůdku v podobě Zeppa – představení kombinované s akrobacií a stínohrou. Vydobyli jste si tak doporučení na národní přehlídce Šrámkův Písek. Jak jste v boji s konkurencí uspěli?

Bojovali jsme jako tygři.

Na Národní přehlídce Šrámkův Písek nám publikum aplaudovalo. Porota nám věnovala asi 3 minuty. Členové poroty se netajili tvrzeními, že polovinu představení prospali... že spíše než divadlo bychom se hodili jako doplněk programu při otvírání nějakého autosalónu atp. Takže si myslím, že jsme v Písku neuspěli. Pokud je to důležité.

S představením jsme se v loňském roce zúčastnili mnoha festivalů - Letní Letné, Apostrofu, Cirk – Uff festivalu v Trutnově, Festivalu v Náměšti nad Oslavou... Myslím, že jsme se líbili – sklidili jsme i nějaké diplomy a ocenění.

Na loňském JIDu byla porota i diváci nadšení. Panovala stejná atmosféra i v Písku? Jak se líbilo vaše představení porotě? Překvapil vás nějaký výrok?

Myslím, že představení Zeppo sluší cirkusový stan, alternativní divadelní prostor – ne kukátko. V Písku jsme Zeppa prezentovali v Divadle Fráni Šrámka. Na Prodanou nevěstu taky nepůjdete do Diodu. Byl to – svými parametry – jediný prostor, kde se dal Zeppo v rámci festivalu odehrát.

Atmosféra festivalu v Písku je prima. Divadelník má možnost zavnímat spoustu kolegů a divadelních počínů, ke kterým by se jinak jen těžko dostával. Ta setkání jsou velice cenná. Chvála festivalu.

Postoje poroty – jakkoli je renomovaná – jsou mnohdy familiérní, mnohdy neuctivé, mnohdy arogantní a jako nový účastník cítíte i jistý klientelismus. Konzultoval jsem s jinými účastníky festivalu v Písku a prý to patří ke koloritu Šrámkova Písku. Dokážu si představit paseku, jakou to dovede nadělat v hlavičkách divadelníků, kteří právem přichází sklízet odměnu za svoji práci. Sám jsem vedle dvou – tehdy čtrnáctiletých členů týmu Zeppo patnáct minut marně hledal slova. Chvála porotě.

Jak hodnotíte výkon souboru na Šrámkově Písku? Lišil se nějak od všech ostatních, které jste absolvovali jak v DIODu v rámci jeho pravidelného programu, tak i na jiných akcích?

Soubor si nemohu vynachválit. Odchytky v kvalitě v rámci všech odehraných představení se pohybují v takových intencích, které divák nemůže vůbec zavnímat. Velmi si za to týmu Zeppo vážím.

Jaká atmosféra panovala na národní přehlídce?

Opravdu skvělá. Myslím, že to jsou ty zážitky a zkušenosti, pro které stojí zato dělat divadlo.

Odvezli jste si nějaké cenné zkušenosti, které uplatníte v další vaší práci?

Určitě. Divadlo to není pšenice. Zasejete na podzim a sklídíte za pět let, možná za sedm. Ale vždycky sklídíte. V tu spravedlnost prostě věřím. Viděli jsme spoustu představení našich kolegů – to je spousta zavnímané lidské práce a energie. Ta v nás sedimentuje, tříbí se, provokuje a zraje...

Stejně podstatná jsou všechna uskutečněná setkání...

Připravujete ve stejném nebo podobném složení další projekt?

Myslím, že na to je brzo. Tento projekt ještě není u konce. Hrajeme jej teprve rok. Nadřeknuté máme reprízy v Bruselu a Lucemburku.

Alena Mikulíková

Nebojme se mikrofonu

Workshop s moderátorem Českého rozhlasu Region, Martinem Váňou, Práce mikrofonem sice už dávno běží, přicházím po půl hodině, ale myslím, že jsem vstoupila do té nejlepší chvíle, kdy si účastníci mají vyzkoušet udělat ve dvojicích rozhovor. První dvojice byla velmi nesvá, neboť při otázce, co je JID 20-13, se mírně zarazila, až jsme všichni společně museli dát dohromady náš celý název. Ale na jejich obranu – náš název je opravdu dlouhý. Po celé proceduře všechny Martin upozornil na to, čeho by se měli vyvarovat, hlavně parazitních slov, jako takže, prostě, jako atd. Pak se na plátně objevil prazvláštní obrázek, na němž byly zcela nelogicky poskládaná písmenka abecedy. Jeden z účastníků uhodl, že jde o rozmlouvací cvičení, ale jak to funguje ve skutečnosti, to nikdo nevěděl. Přitom je to naprosto jednoduché. Začne se souhláskou a k ní se přidává samohláska, takže to vypadá například následovně: ta, te, ti, to, tu, tou, ťa, tě, ťi, ťo, ťu, ťou apod. Nakonec si všichni vyzkoušeli namlouvat skutečné zprávy, které se vysílají v rozhlase. Nahrávka se následně analyzovala, a dokonce někteří byli pochváleni, že mají hezký hlas, který by se do rádia hodil. Na workshopu vládla velmi uvolněná a pracovní atmosféra. Důležité bylo, že byl zaměřen prakticky, nebylo to jen o suchém vykládání teorie. A o tom to je, o tom by to mělo být, hlavně prakticky.

Alena Mikulíková

Jaký byl workshop?

Účastnil jsem se workshopu Práce s mikrofonem a bylo to moc fajn. Martin je sympatický a pohodový člověk, s nímž workshop dobře utíkal. A i jeho náplň byla zajímavá. Slyšel jsem svůj hlas, vyzkoušel si dělat krátké interview a vůbec jsem se dozvěděl, jak se s mikrofonem zachází.

Petr Mísař

Kukátko

První den přinesl i první facky. Otec zmlátil dceru (DS Spoušť) a Christov nabančil Ondrovi. Soubory s větší i menší radostí přivítaly kritiku porotců, která byla často velká, ale zato pěkně barvitě řečená. V šatně se ztratila a zase našla první bunda. A dokonce se na jevišti prolila i první krev.

Kačka Málková

organizátor

Slunce
sdužení na podporu
mezinárodního přátelství

partneři

Jihlava

Kraj Vysočina

MINISTERSTVO
KULTURY

DIOD
divadlo
otevřených
dveří

Tarifomat

pokud vám záleží na Vašich penězích....

OGV

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

KNIHKUPEČTVÍ
OTAVA

AMBROZIA
Umělecká agentura o.p.s.

HYDRAULICKÉ
AKUMULÁTORY

mediální partneři

ČESKÝ ROZHLAS

deník

literárně kulturní časopis
H. ALUZE

FESTIVALOVÉ NOVINY – noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-13 – vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **šéfredaktor:** Alena Mikulíková – **redakce:** Klára Englišová, Eva Koprová, Alice Krajčířová, Kateřina Málková, Katka Balíková, Honza Čech – **fotograf:** Míša Vodová – **design a grafická úprava:** Stanislav Smrčka, Jakub Kodet

festivalové webové stránky: jid.slunceweb.cz
redakční email: noviny.jid@slunceweb.cz